

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် လူထု၏အခန်းကဏ္ဍ အပိုင်း(၉)

နအဖ ၏ အခြေခံမူများကို ၂၀၀၇ ခုနှစ် ထိုင်းဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် နိုင်းယှဉ်လေ့လာခြင်း

၂၀၀၇ ဩဂုတ်လ (၁၉) ရက်နေ့မှာ လူထုဆန္ဒခံယူပွဲကျင်းပပြီး ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်ကို အတည် ပြုလိုက်ပြန်ပါပြီ။ သည်နေရာမှာ နအဖ ရေးဆွဲနေတဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရဲ့ အနှစ်သာရနဲ့ နိုင်းယှဉ်ပြီး လေ့လာစဉ်းစားစရာတွေ ရှိလာပါတယ်။

စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ အချက်ကတော့ ထိုင်းစစ်အစိုးရ ဦးဆောင်မှုအောက်မှာရေးဆွဲခဲ့တဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို ၅၈ ရာခိုင်နှုန်းက ထောက်ခံပြီး ၄၂ ရာခိုင်နှုန်းက ကန့်ကွက်ခဲ့တယ်။ ကန့်ကွက်သူဦးရေ သည်မျှ လောက်များခဲ့တဲ့အပေါ်မှာ စိုးရိမ်ကြီးစွာတင်ပြကြသူတွေလည်း ရှိလာပါတယ်။ ကန့်ကွက်သူများရခြင်းအကြောင်းကို လေ့လာကြည့် တဲ့အခါမှာ အဓိကအားဖြင့် အောက်ပါအကြောင်းလေးရပ်ကို တွေ့ရတယ်။

- (၁) ထိုင်းနိုင်ငံလူထုတွေဟာ ၁၉၉၇ ခုနှစ်မှာ ရေးဆွဲပြဋ္ဌာန်းခဲ့တဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ကြိုက်သူများ ကြာတယ်။ ယခု ၂၀၀၇ ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေကို ပယ်ချလိုက်နိုင်ရင် ယခင်ထိုင်းမှာ ကျင့်သုံးခဲ့တဲ့ အခြေခံ ဥပဒေတွေအနက်က တခုခုကို ပြန်လည်ရွေးချယ်ပြီး အတည်ပြုပေးမယ်လို့ ထိုင်းစစ်အစိုးရက ကြေငြာ ထားတာလည်းရှိတယ်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်အခြေခံဥပဒေကို ပြန်လည် အတည်ပြု လိုသူတွေဟာ ၂၀၀၇ ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေကို ပယ်မပေးခဲ့ကြတယ်။
- (၂) ၂၀၀၇ ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေအရ ဆီးနိတ်လို့ ခေါ်တဲ့ အထက်လွှတ်တော်ရဲ့ အမတ်ဦးရေ တဝက်ခန့် ကို ရွေးကောက်တင်မြှောက်တဲ့ စနစ်နဲ့ မဟုတ်ဘဲ ခန့်ထားတဲ့ စနစ်နဲ့ ရွေးချယ်သွားမယ်။ ဒီ အချက်ဟာ ဒီမိုကရေစီ အခြေခံနဲ့ ဆန့်ကျင်တယ် ဆိုပြီး ပယ်မပေးခဲ့ကြသူတွေ ရှိတယ်။
- (၃) ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ထပ်ကံဆင်ကို ထောက်ခံကြတဲ့ လူထုတွေလည်း ပယ်မပေးခဲ့ကြတယ်။
- (၄) အာဏာသိမ်းတာကို လက်မခံ၊ အာဏာသိမ်းထားတဲ့ စစ်အစိုးရရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ ဖွဲ့စည်း ပုံအခြေခံဥပဒေကို မရေးဆွဲသင့်ဘူးလို့ ယူဆသူတွေကလည်း ပယ်မပေးခဲ့ကြတယ်။

အထက်ပါ အချက်လေးချက်အနက်မှာ နအဖ ရေးဆွဲနေတဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံနဲ့ဆက်စပ်နိုင်တဲ့ အချက်ကတော့ အထက်လွှတ်တော် အမတ်ဦးရေ တဝက်ခန့်ကို ရွေးကောက်တင်မြှောက်တဲ့စနစ်နဲ့ မဟုတ်ဘဲ ခန့်ထားတဲ့စနစ်နဲ့ ရွေး ချယ်သွားမယ် ဆိုတာဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ခန့်ထားတဲ့စနစ်နဲ့ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တွေအဖြစ်နေရာပေးတာဟာ ဆန်း တဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။ ထိုင်းနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ လေ့လာကြည့်ပါလားလို့ နအဖ အနေနဲ့ ကိုးကားပြော ကောင်း ပြောလာနိုင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ နအဖရေးဆွဲထားတဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမူတွေအရဆိုရင် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်နဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော် နှစ်ရပ်စလုံးမှာ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တွေရဲ့ လေးပုံတပုံကို တပ်မ တော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က ခန့်အပ်စေလွှတ်သူတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းသွားမယ် ဆိုတဲ့အပေါ် နအဖ အတွက် ရည်ညွှန်း စရာဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။ နအဖ ကိုယ်စား စိုးမြကျော်ဆိုတဲ့ စာရေးသူနဲ့မည်နဲ့ ရေးသားပြီး ၂၀၀၆ ခုနှစ် ဧပြီလအတွင်း က ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ “အနာဂါတ်နိုင်ငံတော် တည်ဆောက်မှု၊ ပုံသဏ္ဍာန်၊ ဥပဒေပြုမှု၊ အသွင်သဏ္ဍာန်နှင့် အနှစ်သာရ” ဆိုတဲ့ စာအုပ်မှာ လွှတ်တော်တွေမှာ ရွေးချယ်တင်မြှောက်မှု မရှိဘဲ ခန့်အပ်တဲ့ စနစ်ကျင့်သုံးတဲ့ နိုင်ငံပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်ရှိတယ်ဆိုပြီး သည်စနစ်ဟာ ဘယ်လိုမှန်ကန်တယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း အပြည့်အစုံရှင်းလင်းချက် ထုတ်ထားတာ လေ့လာရတယ်။

လူထု အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်စိုးမှု သဘောတရားကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနဲ့ အညီကျင့်သုံးတာရဲ့ အ နှစ်သာရနဲ့ လွှတ်တော်တွေရဲ့ သဘာဝကို အပြည့်အစုံလေ့လာခွင့်မရတဲ့ သာမန်ပြည်သူတွေဟာ နအဖ ကိုယ်စား

စိုးမြကျော် ရှင်းလင်းရေးသားထားတာကို ငြင်းဘို .ခက်ပါလိမ့်မယ်။ ဟုတ်ပေသားဘဲလို့ .လက်ခံသူတွေ ရှိနိုင်သလို ဟုတ်များဟုတ်လေမလားလို့ .ဖေဖေဝါ ဖြစ်သွားသူတွေလည်း ရှိကောင်း ရှိသွားနိုင်ပါတယ်။ အထက်လွှတ်တော်တွေ အတော်များများမှာ လူထုက ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းခံရသူတွေမဟုတ်ဘဲ ခန့် အပ်စေလွှတ်ခံရသူတွေပါဝင်ဖွဲ့ စည်း ထားတာတွေ ရှိကြတယ် ဆိုတာကို မငြင်းပါ။ အမှန်ပါတဲ့။ ဒါပေမယ့် အဲသလို ရှိတဲ့အတွက် နအဖ အဆိုပြုနေတဲ့ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော် နှစ်ရပ်စလုံးမှာ တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က ခန့်အပ်စေလွှတ် သူတွေနဲ့ ဖွဲ့ စည်းသွားမယ် ဆိုတဲ့ဟူဟာ လက်ခံသင့်တယ်လို့ သုံးသပ်ရင် တက်တက်စင်လွဲသွားပါလိမ့်မယ်။

ဒါကို နားလည်နိုင်ဘို့ . အောက်လွှတ်တော် နဲ့ အထက်လွှတ်တော် တို့ .မတူတဲ့ သဘာဝကို ရှင်းပါမယ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံတွေမှာ အောက်လွှတ်တော်ကို **House of Representatives** အထက် လွှတ်တော်ကို **Aenate** လို့ခေါ်ပါတယ်။ နအဖ မူအရ ဆိုရင်တော့ အောက်လွှတ်တော်ကို ပြည်သူ့ လွှတ်တော်၊ အထက်လွှတ်တော်ကို အမျိုးသားလွှတ်တော်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

သည်လွှတ်တော်တွေ အခြေခံနဲ့ လူထုအချုပ်အခြာအာဏာပိုင်စိုးမှ၊ သဘောတရားကို ဘယ်လိုကျင့်သုံး တယ်ဆိုတာကို လေ့လာဘို့ဖြစ်ပါတယ်။ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးဆောင်တဲ့ ပါလီမန်စနစ်ကိုကျင့်သုံးတဲ့ တိုင်းပြည်တွေအားလုံး မှာ တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်မယ့် အစိုးရအဖွဲ့ ကို အောက်လွှတ်တော်တွေကနေသာ ရွေးချယ်ဖွဲ့ စည်းရတာဖြစ်တယ်။ အောက်လွှတ်တော်ထဲမှာ အနိုင်ရ နိုင်ငံရေးပါတီတွေက ဖွဲ့စည်းသွားကြတာချည်းဖြစ်ပါတယ်။ အထက်လွှတ်တော်က နေ ဖွဲ့စည်းတယ်ဆိုတာမရှိပါ။ ဒီမိုကရေစီရဲ့ ဘိုးအေနိုင်ငံလို့ နံမည်ကြီးတဲ့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှာလည်း သည်လိုဘဲအစိုးရဖွဲ့ တာဖြစ်တယ်။ လူထုကနေ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်တဲ့ သဘောတရားကို သည်လိုကျင့်သုံးတာဖြစ်ပါတယ်။ ထိုင်း နိုင်ငံမှာ ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဟာလည်း သည်လိုဘဲ ကျင့်သုံးမှာဖြစ်ပါတယ်။

နအဖ ရဲ့ ဖွဲ့ စည်းပုံမူတွေအရ အောက်လွှတ်တော်မှာ လူထုက ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းခံရသူတွေပါဝင်ဖွဲ့ စည်းစေတာဟာ လူထု အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်စိုးမှ၊ သဘောတရားကို ငြင်းပယ်လိုက်တာဖြစ်တယ်။ ပိုပြီးဆိုးတာက သမတစနစ်ကို ကျင့်သုံးမယ်ဆိုရင် လူထုက ရွေးချယ်တင်မြှောက်ရမယ့်အစား သမတရွေးချယ်တင်မြှောက်ရေးအဖွဲ့ ဆိုတာတွေကို တည်ထွင်ပြီး လူထုရဲ့ ရွေးချယ်ခွင့်ကို ငြင်းပယ်လိုက်တဲ့အခါ နအဖ ဖွဲ့ စည်းပုံဟာ လူထု အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်စိုးမှ၊ သဘောတရားကို အပြီးအပိုင် ဖယ်ရှားလိုက်တာပါဘဲ။ ဒါက မတူတဲ့ အချက်တွေဖြစ်ပါတယ်။

ပိုပြီးအရေးကြီးတာရှိပါသေးတယ်။ နိုင်ငံပေါင်း သုံးဆယ်က အထက်လွှတ်တော်တွေမှာ ရွေးချယ်တင်မြှောက် မှု မရှိဘဲ ခန့် အပ်တဲ့ စနစ်ကျင့်သုံးမှုတွေရှိတယ် လို့ ထောက်ပြတဲ့ နအဖ ကို မေးဘို့ လိုလာပါတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲ ဆိုတော့ အဲသည်နိုင်ငံတွေအနက် တခုတလေမှာများ တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က ခန့်အပ်စေလွှတ်ခြင်းခံရ တဲ့ တပ်မတော်သား ကိုယ်စားလှယ် ဆိုသူတွေရှိသလား ဆိုတဲ့အချက်ပါ။ ဘုရင်တွေ၊ သမတ တွေက ခန့် အပ်တာဘဲ ရှိတယ်။ တပ်မတော် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က ခန့် အပ်စေလွှတ်တယ် ဆိုတာ တနိုင်ငံမှာမှ မရှိပါ။

ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ ၂၀၀၇ ခုနှစ်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဟာ စစ်အစိုးရလက်အောက်မှာရေးဆွဲခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ စစ်အစိုးရ ရေးဆွဲထားသလိုများ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က ခန့်ထားတဲ့ စစ်ဗိုလ်တွေဟာ အထက်လွှတ်တော်အမတ်တွေဖြစ်လာမလား ရယ်လို့ သိခြင်းပြီးလေ့လာကြည့်ပါတယ်။ သည်နေရာမှာလည်း ကွဲပြား နေတာကို တွေ့ရတယ်။ ဆီးနိတ်လွှတ်တော် အမတ်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံခွင့်ရှိတဲ့ လူ့အလွှာငါးမျိုးကို ဖော်ပြထားတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ ပညာရှင်တွေ၊ ကျွမ်းကျင်သူတွေ၊ အစိုးရအမှုထမ်းတွေ၊ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်သူတွေနဲ့ ဥပဒေနဲ့ အညီပြဋ္ဌာန်းတဲ့အခြားသူတွေ ဆိုတာပါဘဲ။ အဲသည် လူ့အလွှာငါးမျိုးထဲကနေရွေးချယ်ပြီး အထက်လွှတ် တော်အမတ်တွေဖြစ်လာအောင်ခန့် ထားခွင့်ရှိသူတွေကတော့ ဖွဲ့ စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာတရားရုံး၊ တရားရုံးချုပ် နဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးတရားရုံး သုံးရုံးက တရားသူကြီးချုပ်များ၊ အစိုးရအမှုထမ်းများလုပ်ငန်းတာဝန်ထမ်းဆောင်မှုကို စုံ စမ်းစစ်ဆေးတဲ့ အရာရှိ၊ စာရင်းစစ်ချုပ်၊ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ပွဲ ကျင်းပရေးကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ၊ အမျိုးသားအဂတိလိုက်

စားမှု တိုက်ဖျက်ရေးကော်မရှင် ဥက္ကဋ္ဌစတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်စုနှစ်ဦးဖြစ် ပါတယ်။ ရွေးချယ်စေလွှတ်ပိုင်ခွင့် ရှိသူစါရင်းထဲမှာ တပ်မတော် ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ်ဆိုတာ လုံးဝပါဝင်ခြင်းမရှိပါ။ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ကနေ သူ့အမိန့် ကိုသာနာ ခံမယ့် စစ်ဗိုလ်တွေကို ရွေးချယ်စေလွှတ်တဲ့ နအဖရဲ့ စနစ်နဲ့ နိုင်ယုဉ်ရင် ထိုင်းနိုင်ငံက အထက်လွှတ်တော် အမတ်ရွေး ချယ်စေလွှတ်တဲ့ စနစ်ဟာ အဆများစွာသာကြောင်းတွေ့နိုင်ပါတယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံမှာ ၂၀၀၇ ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေက ၁၉၉၇ ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေထက်သာတဲ့ အချက်တွေကို သတင်း စါတွေက ထောက်ပြတာကိုလည်း လေ့လာရပါတယ်။ အဲဒါတွေအနက် တချက်ကတော့ နိုင်ငံရေးမှာ လူထုရဲ့ ပါဝင်မှု ကို ခွင့်ပြုပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ အချက်ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေအရဆိုရင် ထိုင်းပြည်သူတွေရဲ့လွတ်လပ်မှု နှင့် အခွင့်အရေးများ ကဏ္ဍနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ဥပဒေကြမ်းတရပ်ကို မဲပေးပိုင်ခွင့်ရှိသူဦးရေ ဝါးသောင်းရဲ့ ထောက်ခံမှုနဲ့ အဆိုပြုခွင့် ရှိတယ်။ အခု ၂၀၀၇ ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေအရဆိုရင်တော့ မဲပေးပိုင်ခွင့်ရှိသူဦးရေတသောင်းက ထောက်ခံ ရင် လုံလောက်တယ်လို့ သိရပါတယ်။ နအဖရဲ့ အခြေခံမူများထဲမှာတော့ ဥပဒေပြုရေးကဏ္ဍမှာ လူထုရဲ့ပါဝင်ပတ် သက်ခွင့်ကို ရှာလို့ ကတော့ ဘယ်နေရာမှာမှ တွေ့နိုင်မှာမဟုတ်ပါ။

ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ နိုင်ငံရေးမှာ လူထုရဲ့ပါဝင်ပတ်သက်မှုကို ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ ပိုပြီးအရေးကြီးတဲ့ အချက်တရပ်ရှိပါ တယ်။ ဘာလဲဆိုတော့ ၁၉၉၇ ခုနှစ် အခြေခံဥပဒေအရ နိုင်ငံရေးရာထူးတာဝန်ယူထားသူကို လူထုကဖြုတ်ချခြင် တယ်ဆိုရင် မဲဆန္ဒပေးပိုင်ခွင့်ရှိသူဦးရေ ဝါးသောင်းလက်မှတ်ထိုးပြီး လွှတ်တော်ကိုတင်သွင်းအဆိုပြုခွင့်ရှိခဲ့တာ ဖြစ်ပါ တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်ခန့် က ထိုင်းမှာ တကယ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်တခုရှိတယ်။ ထိုင်း လွှတ်တော်အမတ်တယောက် ဟာ ရွေးချယ်တင်မြောက်ခံရပြီးတဲ့နောက် သူ့ကိုရွေးချယ်လိုက်တဲ့ မဲဆန္ဒနယ်က လူထုကို ပြန်လည်မကြည့်တော့ဘဲ ရရှိထားတဲ့ အခွင့်အာဏာတွေကို အလွဲသုံးရင်း ဘန်ကောက်မှာ ပျော်မွေ့ နေသတဲ့။ အဲသည်မှာတင်လူထုက မကြေ မနပ်ဖြစ်တဲ့အပေါ်မှာ သူ့ ကို ပြန်လည်ဖြုတ်ချတဲ့ အချင်းချင်းစုစည်းပြီး လက်မှတ်ထိုးလိုက်ကြတာ နှစ်သောင်းခွဲနီးပါးရ သွားခဲ့သတဲ့။ သည်တော့မှ သတင်းကြားပြီး အဲသည်လွှတ်တော်အမတ်ဟာ ကဗျာကသီ ဘန်ကောက်ကနေ သူ့မဲ ဆန္ဒနယ်ကို ပြန်ဆင်းသွား၊ လူထုကို တောင်းပန်ပြီး သူ့ကို ဖြုတ်ချတဲ့ အဆိုပြုချက်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပေးဘို့ ညှိနှိုင်း ခဲ့ရတယ်လို့ သိရတယ်။

သည်လိုတင်ပြတဲ့ အတွက် ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံတွေဟာ ပြီးပြည့်စုံအောင်ကောင်းနေပြီလို့ ဆိုလိုရင်း မ ဟုတ်ပါ။ လူထုရဲ့ အခန်းကဏ္ဍကို ဘယ်လို အလေးထားပြဋ္ဌာန်းထားတယ် ဆိုတာကို သိစေလိုလို့ သာဖြစ် ပါတယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ ၁၉၉၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ လူထုရဲ့အခန်းကဏ္ဍကို သည်လိုပြဋ္ဌာန်းခဲ့တာဖြစ် တယ်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာကျတော့ နိုင်ငံရေးမှာ ပါဝင်ပတ်သက်ဘို့ လူထုရဲ့အခန်းကဏ္ဍကို ပိုပြီး တောင်မြှင့်ပေးထားတယ်လို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မဲဆန္ဒရှင် ဝါးသောင်းလက်မှတ်ရေးထိုးစရာမလို တော့ဘဲ နှစ်သောင်းလက်မှတ်ထိုးရုံနဲ့ နိုင်ငံရေးရာထူးတာဝန်ယူထားသူကို ဖြုတ်ချခွင့်ရှိတော့မှာမို့ ဖြစ်ပါတယ်။

နအဖရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံမူတွေထဲမှာတော့ လူထုအချုပ်အခြာအာဏာပိုင်စိုးမှု၊ သဘောတရားအပေါ်မှာ အခြေခံပြီး နိုင်ငံရေးမှာ တိုက်ရိုက်ပါဝင်ပတ်သက်ဘို့ လူထုရဲ့အခန်းကဏ္ဍကို ထိုင်းနိုင်ငံ မှာကဲ့သို့ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ တစွန်းတစမျှ မပါရှိကြောင်း တင်ပြရင်း နိဂုံးချုပ်ပါရစေ။